

Læserbreve, højst 100 ord, eller debatindlæg, højst 400 ord, sendes med navn, titel og postadresse til Debattredaktionen. Indlæg kan sendes som mail til debat@pol.dk

Vi bringer kun tekster alene sendt til Politiken. Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster og til også at bringe teksterne på politiken.dk/debat

Kronikforslag på ca. 2.100 ord sendes med navn, titel og post-adresse til Kronikredaktionen. Indlæg kan sendes som mail til kronik@pol.dk På politiken.dk/leder kan man kommentere avisens ledere.

VIGGO HØRUP
(1841-1902)
STIFTER AF
POLITIKEN I 1884

EDVARD
BRANDES
(1847-1931)
STIFTER AF
POLITIKEN I 1884

Opinionsredaktør:
Per Michael
Jespersen

Debattredaktører
Mette Højbjerg,
Niels Nørgaard,
Tarek Omar og
Camilla Stampe

Jourhavende
Camilla Stampe
og Niels Nørgaard

Analyseredaktør
Poul Anders
Aarøe Pedersen

Lederkollegiet
Kristian Madsen

Kronikredaktør
Christoffer Emil
Bruun

Redaktionschef
Anita Bay
Bundegaard

Debat
Rådhuspladsen 37,
1785
København V
Telefon, Debat
33 47 23 31
Telefon, Kronik
33 47 23 37
Fax
33 15 41 17

Regeringen skylder et svar på, hvad de vil gøre for de hjemløse

VK-regeringen havde et klart mål om at afskaffe hjemløsheden i 2014. Det kneb lidt mere med at være klar på midlerne til at nå det meget ambitiøse mål! Hvad er den nuværende regerings mål?

SOCIALPOLITIK

JANN SJURSEN,
FORMAND FOR RÅDET FOR SOCIALT UDSATTE

ANTALLET AF HJEMLØSE er stigende. 5.290 personer blev i 2011 (i uge 6) registreret som hjemløse mod 4.998 i 2009. Der er tale om mennesker med psykisk sygdom, misbrugsproblemer, økonomiske vanskeligheder og andre problemer. Frem for alt er der tale om unge mennesker.

HVER FEMTE hjemløse eller 1.002 personer er mellem 18 og 24 år – en stigning på 58 procent sammenlignet med de 633 hjemløse, der blev registreret i 2009. Det er en dybt bekymrende udvikling.

Heldigvis har Den Nationale Hjemløsestrategi været medvirkende til, at kommuner med de tungeste problemer har kunnet sætte måltret ind for at nedbringe antallet af hjemløse.

Partierne bag satspuljen – heriblandt regeringspartierne – satte i 2008 500 mio. kr. af til indsatsen i perioden 2009-2012. Social- og integrationsministeren forlængede strategien til 30. august 2013, dog uden nye midler.

Med strategien er der indtil videre blevet afprøvet en række bostøttetoder og etableret knap halvdelen af de 520 boliger, som kommunerne forpligtede sig til.

Uden hjemløsestrategien havde antallet af hjemløse sandsynligvis været endnu højere, formentlig også blandt gruppen af unge.

SPØRSMÅLET OM, hvad regeringen vil på hjemløseområdet, er aktuelt lige nu. Ikke bare for de mange tusinder af hjemløse på de midlertidige boformer eller for dem, der lever på gaden, men også for kommunerne, der i øjeblikket er langt i overvejelserne om budgetterne for 2013.

BDO – Kommunernes Revision har for Rådet gennemgået en række udvalgte kommuners regnskaber og budgetter for hhv. 2010-11 og 2012, for så vidt angår udgifter til socialt udsatte.

Der spares uforholdsmæssigt meget på området, og når midlerne fra hjemløsestrategien løber ud, står kommunerne med flere hjemløse og færre midler til at finansiere indsatsen for.

Holder regeringen stædigt fast i et kommunalt forsyningsansvar, og realiserer

Tegning: Mette Dreyer

rer kommunerne de budgetmæssige besparelser, der lægges op til, så taber man ganske enkelt investeringen på de 500 mio. kr. på gulvet. Der er behov for en national og en lokal forankring af strategien. Fra nationalt hold handler det om at fortsætte udviklingen af metodearbejdet og processtøtten til kommunernes modernisering af indsatsen.

Her bør socialministeren helt konkret holde fast i den nuværende politiske styregruppe efter august 2013 og gerne udvide kredsen af kommuner.

Fra lokalt hold handler det om at indarbejde metoderne i den daglige drift og bruge anvisningsretten til de almene boliger målrettet til hjemløse. Uanset hvad så bør regeringen og kommunerne prioritere at afsætte penge til at fortsætte kampen mod hjemløshed.

VK-regeringen havde et klart mål om at afskaffe hjemløsheden i 2014. Det kneb lidt mere med at være klar på midlerne for at nå det meget ambitiøse mål! Hvad er den nuværende regerings mål?

Ifølge regeringsgrundlaget 'Et Danmark, der står sammen' fra 2011 vil regeringen opstille en plan med konkrete

mål og indsatser for de mest sårbare og udsatte grupper, som skal understøtte, at den socialpolitiske indsats hele tiden følger disse mål.

MENS VI VENTER på planen og målene, så lad os kigge nærmere på gruppen af unge hjemløse. 60 procent af de unge mænd har et misbrug af hash/kat og 20 procent er decideret narkotikamisbrug.

81 procent af de unge hjemløse har kontanthjælp med 6.660 kr. som forsørgelsesgrundlag. En sats, der efter seks måneder reduceres til 5.662 kr. En gennemsnitlig etværelses lejlighed i København koster ca. 3.000 kr.

Dem er der imidlertid stor rift om. Kombinationen af misbrug, lavt forsørgelsesgrundlag og en mangel på billige boliger i de større byer skaber hjemløshed og er samtidig med til at fastholde de unge i hjemløshed.

Et opgør med ungdomshjemløsheden handler derfor bl.a. om at tilrettelægge misbrugsindsatsen, så de unge i højere grad profiterer af den. Substitutionsbehandling med f.eks. metadon er i sig selv ikke nok.

“Kombinationen af misbrug, lavt forsørgelsesgrundlag og en mangel på billige boliger i de større byer skaber hjemløshed og er samtidig med til at fastholde de unge i hjemløshed

Den sociale del af behandlingen og særligt efterbehandlingen skal udvides, så de unge ikke slipper kort efter et behandlingsforløb. Alt for mange oplever at den grund tilbagefald. Arbejdet skal simpelthen gøres færdigt – det er for dyrt at lade være.

MISBRUGERE BØR have ret til tilbud om efterbehandling (både ambulante og døgntilbud).

Indsatsen kan tilrettelægges som en kontaktperson, et personligt ombud, midtvejshuse, gruppe eller individuel efterbehandling, ret til psykologbehandling eller lignende.

Derudover skal de unge tilbydes meningsfulde aktiviteter. Mange kan ikke umiddelbart begynde på en uddannelse, men et skridt på vejen dertil kan være et værested.

En forbedret stofmisbrugsbehandling og et fortsat fokus på bekæmpelse af hjemløshed vil kunne aflæses positivt i statistikkerne i form af en afgang fra målgruppen. Så mens regeringen fortsat skylder et svar på, hvad den vil på hjemløseområdet, så er her nogle bud. Værsgo.

Få nu styr på fakta, Politiken

Mener Politiken virkelig, at det er så forfærdeligt at sige, at arbejdsløse har et ansvar for at finde sig et job?

BORGERLIG POLITIK

SIMON EMIL AMMITZBØLL,
MF (LA), POLITISK ORDFØRER

DET SLÅR aldrig fejl: Hver gang Politikens lederskribenter skal skrive om noget liberalt eller om Liberal Alliance, så munder det ud i fordomme, sludder og deciderede fejl.

Denne gang er det Per Michael Jespersen, der 29.8. kloger sig på »fem grunde til, at de blå skal passe på«, hvor han påpeger »faresignaler, som lurer på den borgerlige opposition«.

En ting har Per Michael Jespersen naturligvis ret i: Vælgernes dom falder ikke et sekund før valgdagen, og vi skal alle kæmpe hårdt for at gøre os fortjent til hver eneste stemme – uanset hvad meningsmålingerne siger. Men derudover er der altså ikke meget meningsfuldt i Per Michael Jespersens indlæg.

For det første mener Per Michael Jespersen åbenbart, at det er et problem, at vi i Liberal Alliance »brøler højere end nogensinde«, og at »ting, som tidligere kun blev sagt i omklædningsrummet, nu bliver skreget ud«. Skal vi nu til at dømme visse holdninger som ikke stuerne igen? Mener Politiken virkelig, at det er så forfærdeligt at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at arbejdsløse har et ansvar for at finde sig et job? Er det holdninger, der helst skal blive inde i 'omklædningsrummet' og aldrig se dagens lys?

FORDET ANDET påstår han, at de borgerlige partier ikke har fremlagt »ideer og forslag«, som regeringen ikke allerede har lagt frem. Så må han godt nok have været både døv og blind gennem længere tid. Inden valget fremlagde Liberal Alliance en plan for dansk økonomi frem til 2020, der som den eneste er både gennemregnet af uafhængige økonomer og giver en løsning på krisen. Det er langt mere, end regeringen har præsteret.

Liberal Alliance har derudover fremsat mere end 15 beslutningsforslag i Folketinget siden valget med forslag om alt fra lovliggørelse af fixerum, afskaffelse af sommerhuse, afskaffelse af blasphemiparagraffen til afskaffelse af absurde obligatoriske elevplaner i folkeskolen.

Det er muligt, Per Michael Jespersen ikke bryder sig om vores forslag – men det er da ikke det samme som, at vi ikke er kommet med nogen. For det tredje påstår Per Michael Jespersen, at »akademikere går i en stor bu« uden om de borgerlige partier. Det er i hvert fald ikke korrekt for LA's vedkommende. En ny opgørelse på Altinget.dk viste, at LA har en klar overrepræsentation blandt de højere funktionærer med de længste uddannelser. Det ville klæde Politiken at få lidt mere styr på fakta.

Myanmar – en stigende stjerne?

GLOBAL KOMMENTAR
STEPHEN P. GROFF
VICEDIREKTØR I DEN ASIATISKE UDVIKLINGSBANK

Hvis Myanmar fortsætter reformkursen, vil landet før eller siden blive et mellemindkomstland.

I SIDSTE MÅNED besøgte jeg for første gang Myanmar (det tidligere Burma), et sted, Rudyard Kipling har beskrevet som »helt ulig noget andet land«.

Selv om årtiers isolation har hjulpet den århundredgamle observation med at holde stik, blev jeg straks ved ankomsten slået af den livlige stemning og den håndgribelige følelse af forandring i luften. Landets enorme potentiale er afspejlet i Den Asiatiske Udviklingsbanks seneste analyse, som viser, at Myanmar har potentiale til at følge Asiens hurtigvok-

sende økonomier og udvide med 7-8 procent, hvis det fortsætter kursen med at gennemføre generelle reformer, som blev påbegyndt tidligere på året.

Hvis Myanmar forbliver tro mod disse reformer – og jeg var imponeret over beslutsomheden hos mange af de embedsmænd, jeg mødte i sidste måned – bør landet blive et mellemindkomstland, og indkomsten per indbygger vil være mere end tredoblet i 2030.

EFTER ÅRTIER MED stagnation har Myanmar meget at indhente på næsten alle tænkelige fronter. De seneste erfaringer med Asiens hurtigvoksende økonomier er lærerigt.

For at Myanmar kan udnytte sit potentiale mere effektivt, skal landet opretholde en lav inflation – under 6 procent – og sikre holdbare budgetter. Det vil også være nødvendigt at tilskynde til større opsparing, styrke befolkningens kompetencer, investere kraftigt i infrastruktur, modernisere sin finansielle sektor, fremme jobkabelsen og fortsætte med sin reform af valutamarkedet.

Næsten alle, jeg talte med i juli, understregede, at det er afgørende at opretholde den sociale stabilitet, når Myanmar begiver sig ud på denne nye kurs. Mens

den økonomiske vækst har været det mest effektive redskab til at mindske fattigdommen i Asien, er den blevet mindre retfærdig i mange hurtigvoksende regionale økonomier i de seneste årtier. Efterhånden som økonomien vokser, vil det være af afgørende betydning for landet for at sikre, at de fattigste og mest sårbare deler fordelene ved Myanmar's stigende velstand. En sådan rummelighed vil øge og bidrage til at bevare væksten ved at styrke den sociale samhørighed og udviklingen af menneskelig kapital.

INVESTERING I uddannelse, sundhed og andre sociale ydelser er af afgørende betydning for opbygningen af Myanmar's menneskelige kapital.

I dag går hvert fjerde barn i grundskolen ikke videre til mellemkolen, hvilket begrænser deres muligheder som landets næste generation af arbejdstagere. Regeringen har allerede øget udgifterne i sin sociale sektor, hvorved landets nominelle uddannelsesbudget er fordoblet i 2012/13. Det er afgørende, at denne tendens fortsætter.

Myanmar's økonomiske potentiale er enormt på grund af landets rige naturressourcer og geografiske fordele. Men for at maksimere dette potentiale under-

“Myanmar's økonomiske potentiale er enormt på grund af landets rige naturressourcer og geografiske fordele

stregede erhvervsfolk, jeg mødtes med, behovet for mere frihed til at skabe arbejdspladser og innovation. En yderligere reduktion af statens ejerskab og kontrol over visse økonomiske sektorer vil bidrage til at sikre lige vilkår, skærpe konkurrencen og styrke investeringerne.

Det er især vigtigt, da Myanmar har en enestående mulighed for at udnytte Asiens voksende økonomiske styrke og velstand.

Bedre forbindelser til andre syd- og sydøstasiatiske nationer vil også skabe utrolige muligheder for handel. Med regionens forbrug, der forventes at nå 32 milliarder dollar i 2030, svarende til 43 procent af det samlede globale forbrug, byder Myanmar velhavende naboer på store, nye markeder for et land med rige naturressourcer, landbrugsressourcer og muligheder for billig produktion.

INTEGRATION MED globale og regionale markeder vil også hjælpe med at fremme ansvarlighed, åbenhed og respekt for retsstaten og sikre et gunstigt miljø for virksomheder og udenlandske investeringer, mens nationen finder sin plads i det asiatiske århundrede.

Myanmar's vækst vil dog ikke ske uden risici, og det er vigtigt for landet ikke at

gentage de fejl, som andre ressourcerige udviklingslande har begået, og lade indtægterne fra naturressourcerne forværre inflationen og påvirke den internationale konkurrenceevne gennem valutakurserne – en ond cirkel, der kan hindre landets udvikling i andre produktive sektorer.

Sund makroøkonomisk styring, økonomisk diversificering, større gennemsigthed, udvikling af effektive institutioner og en stærk politisk vilje til en rimelig fordeling af goderne vil være nødvendigt for at sikre, at Myanmar undgår 'ressourceforbandelsen'.

Selv om Kiplings beskrivelse muligvis stadig gælder, er der meget, Myanmar kan lære af sine naboer – erfaringer, der kan gøre landet til Asiens næste stigende stjerne.

Der vil være utallige udfordringer undervejs, men hvis landet tager de rigtige skridt på de rigtige tidspunkter og fastholder sit stærke engagement i reformer, venter der utvivlsomt Myanmar's folk en mere velstående fremtid.

Stephen P. Groff er vicedirektør i Den Asiatiske Udviklingsbank for Østasien, Sydøstasien og Stillehavsområdet. Overstøttelse: Helle Albeck